

ตอนที่ห้า

บทที่ 10

สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าเพื่อการเปลี่ยนแปลงความหมายของคำ ส่วนวน และลำดับของคำ ในภาษาไทยสมัยรัตนโกสินทร์ หอจะสรุปผลได้ดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในภาษาไทยสมัยรัตนโกสินทร์ ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 1 จนถึงปัจจุบันนั้น อาจแบ่งออกได้เป็น 3 เรื่องใหญ่ ๆ คือ ความหมายของคำ ส่วนวน และลำดับของคำ

1.1 เรื่องการเปลี่ยนแปลงความหมายของคำ มีลักษณะดังนี้

1.1.1 คำบางคำมีรูปเหมือนกันทั้งในภาษาสมัยก่อนและสมัยปัจจุบัน แต่ใช้ในความหมายทั้งที่เหมือนและแตกต่างกัน

1.1.2 คำบางคำใช้ในความหมายเหมือนกันทั้งในภาษาสมัยก่อนและสมัยปัจจุบัน แต่มีรูปต่างกัน

1.1.3 คำบางคำมีใช้ในภาษาสมัยก่อนแต่

1.1.3.1 ปัจจุบันไม่มีใช้ในภาษาที่เป็นบรรพกาลสมัย

1.1.3.2 ปัจจุบันมีใช้ในภาษาถิ่นโดยมีความหมายคล้ายกัน

หรือเหมือนกันกับที่ใช้ในภาษาสมัยก่อน

1.1.4 การใช้คำบางคำในหมวดคำบุพบทและลักษณนามในภาษาสมัยก่อนแตกต่างกับปัจจุบัน

1.2 เรื่องการเปลี่ยนแปลงความหมายของส่วนวน มีลักษณะดังนี้

1.2.1 ส่วนวนบางส่วนยังคงใช้อยู่ในปัจจุบัน แต่มีบางส่วนเปลี่ยนแปลงไป เช่น เปลี่ยนแปลงในคำถ้อยคำ หรือ ความหมาย

1.2.2 ส่วนวนบางส่วนไม่มีที่ใช้เลยในสมัยปัจจุบัน

1.3 ลำดับของคำต่าง ๆ ในภาษาสมัยก่อนที่แตกต่างกับในสมัยปัจจุบัน

มีดังนี้

1.3.1 ลำดับของคำกริยาที่เป็นส่วนประกอบของคำกริยาผสม และ ลำดับของคำกริยากับคำนำหน้ากริยาหรือคำหลังกริยา

1.3.2 ตำแหน่งของคำว่า จึง, ควร, และ จึง ที่ปรากฏในประโยค

1.3.3 ตำแหน่งของคำว่า ไม่ได้ ที่บอกความปฏิเสธในประโยคปฏิเสธ

2. จะเห็นได้ว่า เรื่องที่มีการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด คือ ความหมายของคำ และเรื่องที่เปลี่ยนแปลงน้อยที่สุด คือ ลำดับของคำ อาจเป็นเพราะลำดับของคำเป็นเรื่องทางไวยากรณ์ ซึ่งถือได้ว่าเป็นหลักของภาษาที่ช่วยให้คนในชุมชนเดียวกันสื่อสารกันได้ การเปลี่ยนแปลงในเรื่องนี้จึงซำกว่าเรื่องความหมายของคำ เพราะความหมายเป็นเรื่องเกี่ยวกับความคิด และประสบการณ์ ซึ่งผู้ใช้ภาษาแต่ละคนมีไม่เหมือนกัน เนื่องจากการแปลความหมายของคำนั้น แต่ละคนอาศัยประสบการณ์ของตนเป็นหลัก การที่จะเข้าใจความหมายของคำให้ตรงกันจึงเป็นเรื่องยาก อาจเข้าใจไปคนละเรื่องบ้าง เข้าใจเพี้ยนไปบ้าง ต่างคนต่างใช้คำนั้น ๆ ตามที่ตนเข้าใจ เมื่อเวลาล่วงไป ความหมายของคำจึงเปลี่ยนแปลงไปได้มากกว่าเรื่องอื่น ๆ (1)

3. ในการศึกษาคนควาเพื่อเขียนวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ นอกจากจะทำให้เห็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในภาษาไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 1 ถึงสมัยปัจจุบันแล้ว ยังทำให้ทราบลักษณะภาษาทั้งที่เหมือนและแตกต่างกันตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 1 ถึงรัชกาลที่ 6 ในแต่ละรัชกาลอีกด้วย ถึงแม้ว่าการแบ่งลักษณะภาษาในแต่ละรัชกาลไม่อาจแบ่งอย่างเด็ดขาดได้ เพราะผู้แต่งบางคนมีอายุยืนยาวอยู่ในหลายรัชกาล เช่น สมเด็จพระยาตากษัตริย์ราชานุภาพ ประสูติในรัชกาลที่ 4 แต่งงานนิพนธ์สวนมากของพระองค์ ปรากฏอยู่ในสมัยรัชกาลที่ 6 และรัชกาลที่ 7 เป็นต้น แต่ก็พอจะมองเห็นการเปลี่ยนแปลงลักษณะภาษาได้ดังต่อไปนี้

¹ L.R. Palmer, An Introduction to Modern Linguistics (London: Macmillan and Co., Limited, 1936), pp. 79-82

3.1 คำต่าง ๆ ที่ใช้ในภาษาสมัยรัชกาลที่ 1 ถึงรัชกาลที่ 3 ส่วนมากเป็นคำไทย

3.2 ในสมัยรัชกาลที่ 3 เริ่มมีการเขียนคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งส่วนมากเป็นชื่อคน ชื่อเมือง และชื่อตำแหน่ง

3.3 สมัยรัชกาลที่ 4, 5, และ 6 มีการติดต่อกับต่างประเทศมากขึ้น คำที่เขียนทับศัพท์ในสมัยนี้จึงมีคำทั่ว ๆ ไปมากขึ้น โดยเฉพาะ ในสมัยรัชกาลที่ 5 นิยมใช้คำทับศัพท์มาก

3.4 คำทับศัพท์ที่มาจากคำภาษาอังกฤษคำเดียวกัน ในแต่ละรัชกาลอาจเขียนต่างกัน

3.5 แม้ว่าจะจัดระยะเวลาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 1 ถึงรัชกาลที่ 6 ไว้ในสมัยเดียวกัน คือ สมัยก่อน แตบางครั้ง ความหมายของคำ และสำนวนในแต่ละรัชกาลอาจแตกต่างกันได้

ขอเสนอแนะ

ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้ศึกษาเฉพาะการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในภาษาไทยสมัยรัตนโกสินทร์ ทั้งด้าน ความหมายของคำ สำนวน และลำดับของคำในประโยคเท่านั้น ผู้เขียนจึงใคร่จะขอเสนอแนะใหญ่ที่สนใจภาษาไทยศึกษาประวัติความเป็นมาของคำที่ปรากฏในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ในเรื่องอักขรวิธี และความหมาย กับศึกษาประวัติความเป็นมาของสำนวนที่ปรากฏในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ในเรื่องถ้อยคำที่ใช้ในสำนวนและความหมาย นอกจากนี้ ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้จัดระยะเวลาหลังสมัยรัชกาลที่ 6 (พ.ศ. 2468) จนถึงสมัยปัจจุบันไว้เป็น สมัยปัจจุบัน และยังไม่ได้ศึกษาว่า ภาษาในระยะนี้เปลี่ยนแปลงไปอย่างไรบ้าง จึงใคร่จะขอเสนอแนะเรื่องนี้ไว้ให้สำหรับศึกษาคนควาคอไปถวาย.